

Förord – skrivet 9:e juli 2020

Det är 22 år sedan minnestexten författades av **Sven Selin**, föreningens ordförande vid 50-årsjubiléet 1998.

Det är på många sätt en intressant skrift, som inte minst visar på föreningslivets utveckling. Då, som ett naturligt sätt till kontakt och gemensamt, nu något flertalet inte har vare sig ha tid eller ork till.

Intressant är också att läsa om Huddinge kommuns syn på just pensionärers engagemang för bättre villkor. Då med generösa verksamhetsbidrag, nu med mera likt allmosor som till viss del återtas i form av egenuppfunna avgifter.

Snart (2023) är det 75-årsjubileum. Vem är manad att skriva om de senaste 25 åren? Frågan får förbli obesvarad och kanske tas upp av sittande styrelse jubileumsåret 2023!

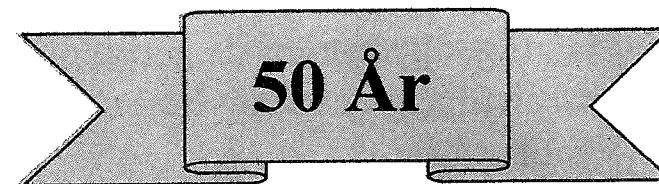
Har Du inte läst Svens jubileumsskrift tidigare, så gör det NU på din skärm i format pdf.

①

1948

1998

med

PRO Centrala Huddinge

Innehåll:

- Eldsjälar
- Föreningen växte
- Så samlades vi
- Hemma hos
- Här håller vi till
- Kommunen gav anslag
- Så här mycket kostade det
- Lotteri ger pengar
- Bränsletillägg och långved
- Väntjänsten
- En gigantisk utflykt
- Orosmolnen lägger sig allt tyngre...
- Vetgiriga pensionärer
- Sången ädla känslor föder
- Motion till tusen
- Fana – Flagga
- Lokala Samorganisationen
- Centrala Pensionärsrådet
- Ordförande under perioden
- Trotjänare
- Drömmar – Visioner
- Vi står rustade

Eldsjälar.

Året var 1948. Den 28 oktober. Sju eldsjälar hade samlats i Huddinge för att bilda en pensionärsförening. Föreningen bildades och fick namnet Huddinge Pensionärsförening. Vad var då drivkraften bakom dessa eldsjälares beslut att bilda en förening? Jo, de ansåg, att genom en organisation kunde de bäst driva pensionärernas frågor och stärka deras ställning i samhället. Man menade, att samhället har en stor skuld att betala tillbaka till dem som en gång var med om att bygga det här landet. De ville också medverka till att genom sin organisation slå vakt om rätten – inte nåden – till en människovärdig ålderdom.

För många av dåtidens pensionärer hade livet varit en hård kamp under ogynnsamma villkor. De mindes ofta en barndom, präglad av knapphet och umbäranden. Trohigen fanns även andra motiv till att bilda en förening. Genom denna fanns förutsättningar för samvaro och utbyte av tankar och erfarenheter. Pensionärers ensamhet och isolering kunde brytas. Genom föreningen kunde man odla nöjen som bäst passar de äldre.

Det första protokollförda sammanträdet hölls den 12 december 1948. Mötet öppnades av ordföranden Oskar Andersson. Efter välkomsthälsning utfördes musik. Nio medlemmar vann inträde.

Under mötet beslutades att hos kommunen anhålla om fri möteslokal samt att till föreningar och kommunfullmäktige begära bidrag till föreningens verksamhet.

Mötet beslutade också att ingå till livsmedelskommissionen med begäran om licens för kaffe och socker.

Så hade då Huddinge Pensionärsförening startat sin verksamhet. En verksamhet som snabbt fick bredd och omfattning. En verksamhet som kom att spänna över i stort sett alla områden och som varit till gagn för och berikat pensionärernas liv. En verksamhet som gavs en stark social prägel. Med tacksamhet skall vi därför minnas våra pionjärer. Deras framsynthet har fört vår förening framåt. Det förpliktar oss som nu verkar att fortsätta deras arbete och bygga vidare.

Föreningen växte.

Pensionärsföreningens födelse år 1948 var den första ansatsen till kollektivt uppträdande från Huddinges pensionärer. En viktig uppgift för den nystartade föreningen var att genom agitation öka medlemsantalet. Det var viktigt att bli många för att lättare kunna skapa bättre levnadsvillkor för pensionärerna.

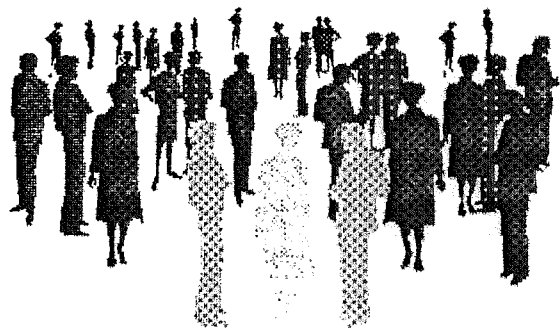
Från starten med sju medlemmar har medlemsantalet också stadigt ökat. År 1979 valde föreningen in sin tusende medlem. Med föreningens hjälp bildades samma år två nya pensionärsföreningar. De i Flemingsberg och Stuvsta-Snättringe. Men långt tidigare hade föreningar bildats i Trångsund, Segeltorp och Vårby Haga. Sedan starten har föreningen stått fadder till åtta pensionärsföreningar. Den senaste, i Fullersta tillkom år 1990.

Trots att det från moderföreningen under 50-årsperioden utgrenats åtta nya föreningar har vi idag cirka 800 medlemmar. Föreningens namn har ändrats till PRO Centrala Huddinge.

Sammantaget har de nio föreningarna drygt 2.300 medlemmar anslutna till en samorganisation.

Så samlades vi.

Föreningens möten var i princip ända fram till 1988 förlagda till söndagar. Sannolikt berodde det på att lokaler i Hörningsnäs- och Tomtbergaskolan då var tillgängliga. Fram till 1962 hölls kvartalsmöten. Verksamheten utökades därefter successivt. Sedan mitten på 1980-talet har föreningen åtta månadsmöten per år. Därutöver tillkommer julfesten.

Hemma hos.

Föreningens styrelsemöten hölls under nära två decennier hemma hos styrelsens ledamöter. Sammanträdena alternerade styrelsens ledamöter emellan och den ledamot som stod för värdskapet bjöd på förtäring av något slag. Föreningen kände säkert stor lättnad när de kunde ta lokalerna i bruk på Klockarvägen 6, för sin administration. Protokollen från förenings- och styrelsemöten skrevs för hand fram till 1976.

Här håller vi till.

Den växande föreningen var i starkt behov av ändamålsenliga möteslokaler för sitt behov. De fick ej heller dra stora kostnader, då föreningens intäkter var starkt begränsade. Med tacksamhet kan här noteras att arkivhandlingar visar att kommunen på ett bra sätt ställt upp med i regel gratis lokaler till föreningsmöten. Det är först i slutet på 1980-talet som föreningen betalar sina lokalutgifter själv.

De första föreningsmötena hölls i församlingssalen som ligger brevid ABF. Från mitten av 1950-talet förlades ofta mötena till Hörningsnäs- eller Tomtbergaskolan. Månadsmötet i mars 1988 var det första som föreningen hade i Klockargårdens lokaler. Detta möte var också det första som på flera år förlagts till annan dag än söndag. Föreningens månadsmöten är sedan hösten 1995 åter förlagda till Klockargården. Andra lokaler för föreningens mötesverksamhet har varit Folkets Hus och Ungdomens Hus. Av styrelseprotokoll 30.8.1959 framgår att Socialnämnden meddelat att det var sörijt för en klubblokal på Klockarvägen 6, där pensionärerna kunde träffas för spel och läsning. Möjlighet till kaffedrickning fanns om så önskades.

Långt senare fick föreningen helt överta dessa lokaler. Expeditionen är inrymd där och adressen har gatuförändrats till Sjödalsbacken 7.

Föreningen disponerar också sedan några år tillbaka en fastighet, benämnd Gula Villan. En företagare, Hans-Dieter Feichtinger, har generöst upplåtit villan mot att föreningen svarar för skötseln av denna.

Gula Villan har stor betydelse för föreningen.

Motionssektionen har sin verksamhet förlagd dit samt bedrivs där hobbyslöjd i olika former.

Kommunen gav anslag.

Den första arbetsuppgiften för den nystartade föreningen blev att hos kommunen anhålla om fri lokal för möten och bidrag till föreningens verksamhet. Gehör för sina krav om bidrag fick man på så sätt att fullmäktige beviljade ett anslag på tre hundra kronor.

Fullmäktige höjde anslaget 1953 till fem hundra kronor. 1972 hade detta ökat till 15.000 kronor. 1980 var anslaget uppe i 50.000 kronor. En höjning hade skett från föregående år med 8.000 kronor. Kassören Thure Lundin meddelade glädjestrålande att kommunen välvilligt höjt anslaget och gav enligt protokollet uttryck för föreningens tacksamhet till kommunen för deras generositet.

Anslagen ändrades sedermera till föreningsbidrag. Bidraget knöts till föreningarnas medlemsantal.

Så här mycket kostar det.

Den första avgiften till föreningen bestämdes till två kronor per år. 1957 höjdes avgiften till fem kronor. Avgiften höjdes sedan successivt till 20 kronor och 1980 var den uppe i 30 kronor. Från 1997 är avgiften 140 per år. I denna avgift ingår medlemsavgifter till PRO RIKS, PRO-distriktet, Samorganisationen, Tidskriften Pensionären och PRO:s folkhögskola.

Lotterier ger pengar.

Föreningens ekonomi var som framgår av tidigare avsnitt skral. Man levde till stor del på anslag från kommunen. Medlemsavgiften var låg och räckte ej till att bedriva någon större verksamhet. Pengarna räckte ej heller till inköp av elementära attiraljer som porslin och bestick. Något måste göras.

Vid ett kvartalsmöte den 21 augusti 1949, tog Hilma Andersson upp frågan om hur det skulle ställa sig att anordna en fest med tombola och hur landsfiskalen skulle ställa sig till detta. Nästa kvartalsmöte den 4 december 1949 beslöts på förslag av Hilma Andersson att inköpa en matta för utlottning och på så sätt bättra på föreningens kassa.

Så var rullningen igång. De första tombolorna, två hjul snurrade med tillsammans 1.000 lotter, den 23-25 maj 1952.

Ett hjul placerades vid Konsum och ett vid stationen. Vissa tider på dagen skulle ett av hjulen placeras vid Fullersta Livsmedel. Vinsterna var skänkta. Till en stor del av medlemmarna, som hade snickrat, sytt eller stickat något alster. Ordföranden höll för troligt att endast högsta vinsten behövde köpas. Ett fint tacke föreslogs. Hilma Andersson kunde vid styrelsemöte den 4 augusti 1952 berätta att tombolorna inbringat 564 kronor i netto.

Sedan ett antal år tillbaka anordnar föreningen vid månadsmötena i maj och november lotterier med vinster som föreningens sycirkel tillverkar. Det är handarbete av hög klass.

Sycirkeln deltar också och visar sina alster vid de pensionärsmässor som anordnas.

Två eldsjälar Bengt Geiryd och Lennart Mertzig startade år 1990 ett andelslotteri. Idéen gick ut på att medlemmarna fick teckna andelar. Nio dragningar sker per år, varav en är gratis.

Vid starten år 1990 hade tecknats 220 andelar. Idag har medlemmarna tecknat drygt 400 andelar.

Andelslotteriet ger föreningen ett tillskott med cirka 30.000 kronor per år. Tack vare detta har föreningen numera en god ekonomi. Den kan hålla en låg medlemsavgift, ha en bra underhållning på månadsmötena samt ha en god standard i den övriga verksamheten. Därför är vår slogan inte fel när vi säger:

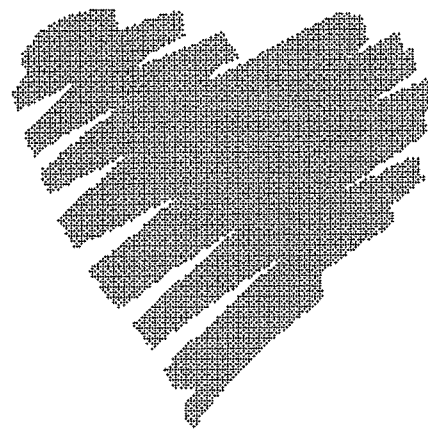
Alla vinner på andelslotteriet.

Bränsletillägg och långved.

Ekonomi var kärv för många pensionärer när föreningen bildades. För att hålla medlemmarnas utgifter nere, ansökte föreningen i en skrivelse ställd till kommunalnämndens ordförande, den 16 december 1951 om bränsletillägg. Det är oklart om ansökningen gav resultat.

Däremot meddelade Socialnämnden i en skrivelse ställd till föreningen den 22 mars 1952, att pensionärer kan få ved till självkostnadspris. Det var så kallad långved, fritt hemkörd till ett pris av 25 kr/kbm.

Veden var rå. Därför föreslog Socialnämnden att de som kunde skulle ta hem veden och låta den torka under sommaren. Föreningen åtog sig att affischera så att pensionärerna fick reda på saken.

Väntjänsten.

Det första embryot till väntjänst togs den 4 augusti 1952. Två pionjärer, Hilma Andersson och Viktor Kindström föreslog att en kommitté skulle bildas för att hjälpa sjuka medlemmar. Av arkivhandlingar framgår dessvärre inte om förslaget bar frukt. Det verkar som att förslaget dog. Nästa försök gjordes på pensionärsföreningens möte den 25 mars 1973. Förslagsställaren Brita Blom framförde önskemål om att någon eller några ville åtaga sig att hälsa på de av våra kamrater som är ensamma och sjuka och verkligen behöver kontakt och känna mänsklig gemenskap. Förslaget hänsköts till valkommittén som med sin personkännedom kunde föreslå kandidater till en besökskommitté. Att döma av protokollshandlingar bar ej heller detta förslag någon frukt.

Tecknaren av denna historik är dock övertygad om att föreningen bedrev väntjänst kontinuerligt, även om den inte bedrevs i organiserade former. Protokoll visar exempelvis att man anslog 150 kronor till godsaker när pensionärskören besökte Rosendalsgården och Tallgården. De visar också att man samlade in och gav stora bokgåvor till patienterna på dessa institutioner. Kontaktombud fanns som gav stöd och hjälp till de som vistades på ålderdomshemmen.

År 1981 bildades en kommitté, benämnd PRO Vänkontakt. Nu blev det fart på väntjänsten. PRO Vänkontakt startade den 22 februari 1982 jourtjänst på expeditionen, varje måndag mellan klockan 10.00 – 12.00.

Väntjänsten blommade rikligt under hela 1980-talet. Arbetet kom att omfatta flera verksamheter. Kontinuerliga hembesök och besök på pensionärsinstitutioner. Samtal och högläsning. Vänkontakten hade jourverksamhet på bokkaféet på Paradistorgets dagcenter. Inte mindre än 40 medlemmar var involverade i projektet på bokkaféet. Verksamhetsberättelserna från 1980-talet ger vänkontakten utrymme i närmast lyriska ordalag. I 1988 års berättelse kan noteras: "En del av föreningens arbete, som årligen berör många medlemmar, är den så kallade vänkontaktverksamheten. Den grupp som svarar för detta arbete, lägger varje vecka ned mycken möda på att bistå medlemmar, som behöver extra omsorg för att vara med i gemenskapen".

Väntjänsten har fungerat mera sporadiskt under 1990-talet. Försök har gjorts att blåsa liv i den igen. För närvarande är frågan om en väl fungerande väntjänst föremål för handläggning i Centrala Pensionärsrådet. Pensionärsorganisationerna och Huddinge kommun har här ett stort ansvar för att åstadkomma en organisation som garanterar att ensamma pensionärer skall slippa leva ensamma och isolerade från samhället.

En gigantisk utflykt.

Utflykter och resor är populära verksamheter hos pensionärerna. Genom dessa vill man berika ålderdomen. Att uppleva andra miljöer är säkert ett annat skäl. Genom att resor och utflykter företogs kollektivt, kunde man delta för en billig penning.

Föreningen arbetade också målmedvetet för att genom resor och utflykter ge medlemmarna avkoppling och förströelse.

Från kvartalsmötet den 27 augusti 1950 rapporterades den första utflykten. Den gick till Södertälje och ansågs mycket lyckad. Mötet tog efter rapporten upp frågan om ett nytt resmål. Frågan hänsköts till behandling i styrelsen. Kommunens fritidsnämnd var starkt engagerad i pensionärernas utflykter. Åtskilliga protokoll bekräftar detta och det finns pressklipp som talar om utflykter till Balingsholm och Sundby Gård anordnade av fritidsnämnden.

Rekordet slås dock när Länstidningen den 13 september 1973 berättar om en gigantisk utflykt för 900 pensionärer i Huddinge.

Under sju dagar hade man med tre bussar åkt "halva Mälaren runt". Färden hade gått över Strängnäs där man vid Ulvshälls Vårdshus drack kaffe med dopp.

Resan fortsatte sedan till Västerås där man på stadshotellet dukat upp en läcker lunch. När pensionärerna kom hem hade de avverkat 32 mil. Fru Alice Jonasson gav uttryck för pensionärernas åsikt om resan, när hon betecknade den som enastående.

En mindre gigantisk resa företogs till Åland år 1975 med 248 deltagare.

Föreningen har vidare anordnat resor bland annat till Tyskland, Rumänien, Holland samt till Bodensjön och Mainau. Ett femtiotal deltagare samlade dessa resor. De nordiska länderna har också varit föremål för föreningens reslust. Många av resorna har varit så kallade vänortsresor till Danmark, Finland och Norge.

Resor och utflykter har som sagt fascinerat pensionärer. Goda insatser har också gjorts genom åren av olika reseledare.

Under 1990-talet har föreningen haft en hängiven och skicklig reseorganisatör i Frances Almbo. Hennes talanger för resor har medfört att föreningen haft ett stort reseutbud. Ofta har hennes resor kombinerats med kulturinslag.

Orosmolnen lägger sig allt tyngre över pensionärerna.

Föreningen har i sin verksamhet inte varit en stillatigande församling. Den har gått till attack mot såväl regerings- som kommunbeslut, då besluten inte varit förenliga med pensionärernas intresse.

I skarpa ordalag kritiserade föreningen regeringen när de minskade statsbidraget till färdtjänsten. (Vårdkasen 5/1980). Ett år tidigare hade föreningen i ett uttalande till regeringen krävt ett särskilt pensinärsindex. I uttalandet heter det: Hänsyn skall tas till att livsmedelskostnader ökar mer än för andra varor, läkemedelskostnaderna stiger och bostadsstödet försämras.

Men även lokalt har det protesterats. Till exempel mot dragning av busslinjer eller att mot ett otillräckligt byggande av servicebostäder.

Ett genomgående tema i gamla protokoll är missnöje med snöröjningen. Orkeslösa pensionärer hade svårt att klara denna på egen hand. Flera framställningar gjordes till kommunen i denna fråga.

I DN Sydväst den 9 september 1981 står det att PRO Huddinge är orolig för fotvården. *"Pensionärerna i PRO Huddinge har i ett remissbesked till socialförvaltningen krävt att den kommunala fotvården får fortsätta som tidigare och inte läggs ut till en entreprenör som föreslagits"*. Klokheten fanns i rikt mått hos våra föregångare.

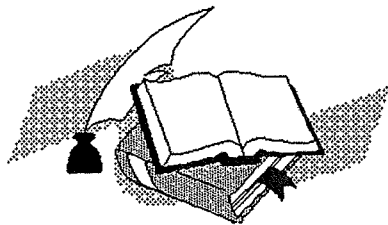
Här skall dock poängteras att genomgående har föreningen haft goda kontakter med kommunledning och kommunala enheter. De flesta årsberättelser slutar med ett tack till kommunen för ett gott samarbete.

Vetgiriga pensionärer.

Genom åren har cirkelstudier samlat många pensionärer. Det har varit ett sätt att ta igen det man inte fått under ungdomsåren. De flesta pensionärer har fått föra en hård kamp för sitt uppehälle. Efter skolavslutningen väntade dem ofta ett tungt arbete. Pengar till att läsa vidare var förbehållet de välbesuttna.

Pensionärerna är ABF:s största kund. Vår förening bedriver även nu en riklig cirkelverksamhet. Det är allt från data, matlagning, friskvård, släktforskning till landskaps- cirklar som står på programmet.

Föreningen har ett väl fungerande samarbete med ABF. Detta gäller inte bara cirkelstudier, utan också exempelvis körsång, dans, kontaktkonferenser och trivselträffar. Föreningens studieledare Maj Fredlund har under ett decennium utfört ett stort arbete till fromma för studiehungriga pensionärer.

Sången ädla känslor föder.

Det är ingen överdrift att påstå att varje föreningsmöte inneburit en satsning på kulturella inslag. Många kända celebriteter har gästade föreningen.

Föreningen har haft både orkester och teatergrupp. Många av föreningens medlemmar tillhör ABF:s pensionärskör som gör framträdande vår och höst.

En legend som lagt ner ett stort arbete för kören är Märta Arnström. Många protokoll berättar om hennes ljuva stämma och hennes skicklighet att leda kören.

Då hon 1994 – efter 23 år som körledare avtackades för sina tjänster – erhöll hon PRO:s guldnål samt utsågs till hedersmedlem i föreningen.

Motion till tusen.

En väsentlig del av föreningens verksamhet är den stimulans som sprids genom att motionera. Tidigt uppmärksammades detta genom att en motionskommitté bildades. Till en början bestod programmet av långpromenader, gymnastik, simning och motionsdans. Efterhand tillkom fjällvandringar och (pensionärstrampet). (Pensionärstrampet) arrangerades tillsammans med Huddinge företagarförening. Som mest samlade den 100 pensionärer.

Populära fjällresor gick till Valles Fjällhotell. Huvudvikten med resorna var att skapa en fin samvaro under en fjällvecka. Var och en motionerade efter sina egna förutsättningar.

I början av 1990-talet fick föreningen ett tillskott av lokaler, genom att den gratis fick disponera Gula Villan. I denna bedrivs en omfattande motions- och friskvårdsverksamhet. Där bedrivs också handarbete och studiecirklar.

Två dynamiska ledare, Bengt Geiryd och Anna-Lisa Persson organiserar långpromenader med utgångspunkt från Villan varje onsdag. Som ansvariga för motionsverksamheten har de många aktiviteter på sin lyra. De senaste är Boule och Qi Gong.

Fana – Flagga.

Styrelsen var samlad till sammanträde den 3 maj 1954 hemma hos G. Lind och fankommittén var representerad. Fankommittén redovisade sitt uppdrag och visade fanan som var vacker.

Man konstaterade att det fattades 10 kronor i de 536.80 som fanan kostade. Kommittén fick låna 20 kronor ur kassan för bestridande av utgifterna.

Styrelsen beslutade vidare denna dag att fanbäraren skall tillerkännas ett arvode à 10 kronor per år samt extra vid resa. Föreningen hade sitt ordinarie sammanträde den 9 maj. Höjdpunkten i programmet var faninvigningen. Redaktör C.J. Björklund invigde fanan. Enligt protokollet lyckönskade han föreningen i Huddinge som han ansåg, var en av de bästa och pålitligaste. Björklund fortsatte.
”Alla färger har sin mening. Rött symboliserade hjärtat, värme, enighet och kamratskap. Fanan är ju ett samlingstecken – i sorg som i glädje skänker den högtid i samvaron.”

Så hade då föreningen fått sin fana.

År 1981 inköpte föreningen en svensk flagga som invigdes den 22 februari. Invigningstalare var Anna-Lisa Lewen-Eliasson.

Lokala Samorganisationen

Våren 1974 bildades en samarbetskommitté för Huddinges dåvarande fyra pensionärsföreningar. Enligt protokoll av den 7 mars 1974, blir denna kommitté ett beredningsorgan för de olika föreningarna i gemensamma kommunfrågor och har ingen beslutanderätt.

Kommittén har sedermera ändrat namn till Huddinge PRO-Föreningars Samorganisation.

Centrala Pensionärsrådet.

Den 2 april 1974 beslöt föreningens styrelse att till kommunstyrelsen översända en skrivelse med hemställan om att bilda ett kommunalt pensionärsråd med förslagsvis sju ledamöter. I tre uppsatser punkterades upp hur föreningen ansåg att rådet skulle fungera.

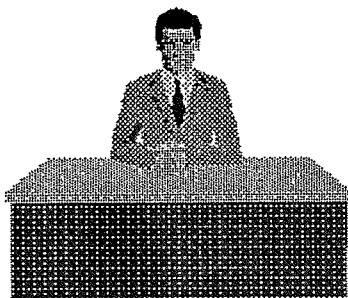
I dryga två år malde kvarnarna innan kommunfullmäktige kom till beslut. Den 17 juni 1976 beslöt kommunfullmäktige att rådet skulle inrättas och att Huddinges pensionärsförening skulle tilldelas tre platser. Ordförande i rådet blev föreningens sekreterare Oskar Svärd.

Rådet, som numera kallas Centrala Pensionärsrådet, har gett Huddinges pensionärer ett starkt medinflytande. Rådet är en referens- och samarbetsgrupp när det gäller frågor som rör de äldres förhållanden inom kommunen.

Ordförande under perioden.

Oskar Andersson	År	1948 – 1953
Viktor Kindström		1954 – 1955
Anton Ohlsson		1955 – 1959
Gunnar Nilsson		1960 – 1963
Jenny Henriksson		1964 – 1968
Thure Faasth		1969 – 1972
Nils Mohila		1972 – 1973
Lars Sundin		1974 – 1977
Oskar Svärd		1977 – 1978
Paul Andersson		1978 – 1980
Thure Lundin		1981 – 1982
Stig Svedberg		1983 – 1995
Bengt Geiryd		1996 – 1997
Hardy Gunnarsson		1997 – 1998
Sven Selin		1998 –

Stig Svedberg var ordförande i föreningen i cirka 13 år. Han var dynamisk i sitt sätt att leda denna och vi har honom att tacka för många goda insatser.

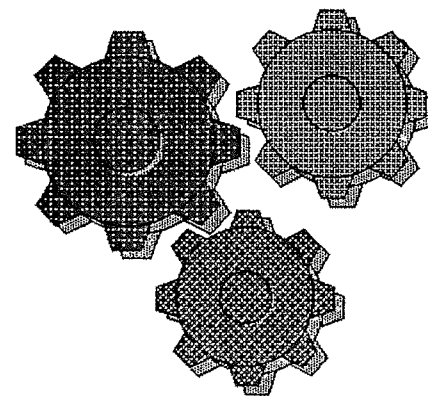

TROTJÄNARE.

Ideella organisationer skulle stå sig slätt utan eldsjälar eller trojänare. Därvidlag är vår förening ej något undantag. Under de 50 år som gått skulle det gå att rada upp trojänare. De som funnit sitt kall genom att alltid finnas till hands och ställa upp. De som funnit glädja i att arbeta för sin förening. De som alltid arbetat ideellt utan tanke på ersättning.

Vi skall här förmäla några som inte kommit med i historiken. Vi är medvetna om att det endast är ett fåtal av de som gjort sig förtjänta av ett omnämnande, som här kommer med. Låt oss ändå namnge ett fåtal.

Elin Forsberg, Gösta Johansson, Rut och Bertil Hagfeldt, Elsa Hagman, Sven Svensson, Margit Wihlén, Allan Kronlöv, Siv Lindblom, Gösta A Persson, Nils Hultin, Eva Andersson, Ingeborg (Bojan) Johansson och Greta Cederlöf.

Drömmar – Visioner.

När föreningens vagga stod för 50 år sedan var tanken att genom en organisation stärka pensionärernas ställning i samhället. Tanken var också att aktivera människor på ålderns höst. Livet tog inte slut för att man uppnått en viss levnadsålder. Tanken var vidare att stimulera sociala kontakter pensionärer emellan.

Hur gick det då? Ja, någon vanmakt inför väntande arbetsuppgifter kände inte de entusiastiska eldsjälarna som startade föreningen. De visste att med passivitet och förlitande på överheten kommer man ingenstans.

1948 stod samhället i en brytningstid. Andra världskrigets åska hade slutat att mullra. Industrin körde för fullt och arbetslivet blomstrade. Sociala reformer började sakta vinna mark.

Föreningen arbetade tålmodigt och med sega och tåga. Den vann insteg och förtroende. Den fick aktning hos de kommunala myndigheterna och samarbetet dem emellan blev givande. Detta hindrade inte att meningarna ibland gick i sär och kritik riktades.

Föreningens inflytande hos kommunen stärktes ytterligare efterhand. Den blev remissorgan i för pensionärerna viktiga frågor, långt före Pensionärsrådets tillkomst. Samhället har genomgått en omvandling under de 50 år som föreningen verkat.

ATP-reformen har tryggt ålderdomen.

Serviceboende och särskilt boende har underlättat ålderdomen. Färdtjänsten har betytt att isolering och ensamhet kan brytas. Pensionärerna behöver ej känna sig som understödstagare. Grundarna av vår förening hade om de levt, fått uppleva att deras visioner och drömmar om en trygg ålderdom i stora delar blivit verklighet.

Vi står rustade.

Allt är dock inte bra. I seklets sista år har vår riksorganisation fått kämpa hårt för att återställa tidigare reformer för pensionärerna.

Misskötsel på pensionärshem har uppdragats. Uppgifter för framtiden kommer inte att saknas. Men.

Vi står rustade. Vi har en stark riksorganisation.

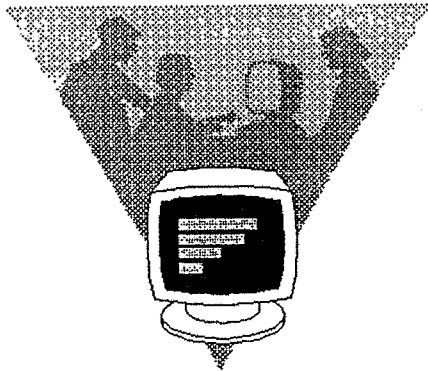
Vi har distrikt och lokal samorganisation.

Vi sitter inte längre i medlemmarnas kök och håller styrelsemöten.

Vi handskriver inte längre protokoll.

Vi har resurser av olika slag.

Vi kan med gott mod säga. När morgondagen gryr står vi väl rustade.

Prolog

Hukande gick Du fram, i grå huckle eller tjock vadmal.
Din rygg var krum, av hårt arbete.
Ditt ansikte stelt av fasa för hur Du skulle klara ålderdomen.
Seklet var i sin ungdom
Ditt arbetsliv var slut. Pensionen var ringa.
Fattigdomen som följt Dig hela livet som en mara,
fortsatte att förfölja Dig.... Stugan var kall.
Tidningspapper tätade fönsterspringorna.
Höstens mörker lystes upp av fotogenlampa.
Den knappa pensionen räckte ej till livets nödtorft.
Plågan för ekonomin var stor.
Tankarna kretsade kring hur man skulle kunna hålla nöden utanför
hemmet... Förströelse var ej att tänka på.
Så var livet för många av våra pensionärer i början på seklet.

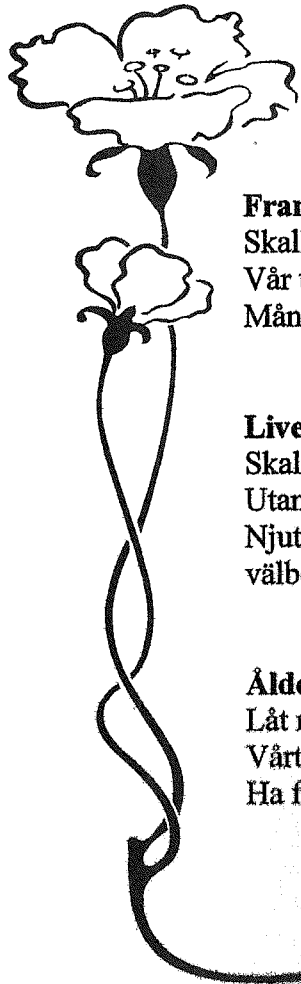
Ur detta armod föddes tanken. Stridsropet gick.

Pensionärer !

Vi måste förena oss. Gemensamt i en organisation kan vi föra vår talan.
Vi kan tvinga myndigheten att lyssna.
Vi kan ställa krav om en människovärdig ålderdom.
Pensionärsföreningar bildades. Pensionärsförbund bildades.
Krav ställdes. Pensionärer fick inflytande. Reformen genomfördes.
Tillvaron blev bättre. Pensionärer kunde odla egna intressen.
Isolering kunde brytas. Gemenskap kan förgylla livet för de ensamma.
Samhället förändrades. Synen på de gamla förändrades.
Pensionärer var inte längre understödstagare.
Deras röst hörs i samhället.

Sven

Framtiden

Skall vi icke räddas
Vår tid är ännu ej förliden
Många nya vägar skall beträdas

Livet

Skall ägas efter slutad arbetsdag
Utan vår insats samhället ej något blivit
Njut därför pensionär, känn otiumets
välbehag.

Ålderdom

Låt mot denna oss sakta närma
Vårt liv skall liksom höstens blom
Ha färg och känna solen värma.

Epilog

Med de tänkvärda orden om Framtiden, Livet och Ålderdomen, så tackar vi Sven Selin och hans bisittare Doris Reibel och Ib Frandsén för intressant läsning.

Ta med er frågan om hur de snart senaste 25 åren bör dokumenteras och av vem?

Bilaga till nya hemsidan
Juli 2020
Leif Hallberg
webansvarig

Historiken skriven av:
Sven Selin

Utskrift och redigering:
Doris Reibel
Ib Frandsén

Juni 1998